

"Geistlicher Baustein Nr. 7":

-Das einzige, was du tun musst: es annehmen!-

Albanische Übersetzung :

Guri Frymor i Ndertimit Nr. 7

-E VETMJA GJË QË DUHET TË BËSH: TA PRANOSHI-

Por të gjithëve që e pranuan, u dha të drejtën të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij; të cilët nuk lindën as nga gjaku, as nga dëshira e mishit, as nga dëshira e burrit, por lindën prej Perëndisë. Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne pamë lavdinë e tij, një lavdi si e të vetëmlindurit nga Ati, plot hir dhe të vërtetë." (Gjoni 1:12-14)

E vetmja gjë që duhet të bësh, është të pranosh atë që Ai ka bërë për ty. Kjo është gjithçka! Dhe ju të gjithë jeni nën gjak, përndryshe Perëndia do ta kishte shkatërruar të gjithën. Ju jeni nën gjak për aq kohë sa ka një flijim të përgjakshëm për mëkatet tona. Dhe nëse një ditë largohesh nga kjo botë pa e pranuar këtë flijim, atëherë do të mbash përgjegjësi për mëkatet e tua. Ti je tashmë i dënuar, prandaj nuk mund të qëndrosh përpara Tij.

Perëndia ka bërë një rrugë kaq të mrekullueshme! Shihni, besimi vjen nga dëgjimi (Romakëve 10:17). Prediko shërimin hyjnor! Besoje! Pranoje! Po të isha unë, kështu do ta bëja. Nëse nuk mund t'i besoni fjalëve të mia, në rregull. Ti e bën ashtu si çdo njeri tjetër. Por me Perëndinë është ndryshe! Pasi Ai e ka dërguar Fjalën e Tij, Ai vendos dhurata dhe gjëra të ndryshme në kishë, vetëm që njerëzit të mund ta kuptojnë... Ai është kaq plot dashuri dhe mirësi!

E vetmja gjë që mund të bëjmë, është të lutemi për të sëmurët. Unë nuk mund të shëroj askënd, tha profeti, sepse ju tashmë jeni të shëruar. Nëse dikush ju thotë se mund t'ju shërojë, kjo nuk është e vërtetë. Nëse dikush ju thotë se mund t'ju shpëtojë, kjo nuk është e vërtetë. Ju jeni të shpëtuar gjithsesi. E vetmja gjë që duhet të bësh, është vetëm ta pranosh. Ti pranon atë që Jezusi ka bërë për ty (1 Pjetrit 2:24). Ai u plagos për shkak të shkeljeve të tua. Nepermjet plagëve të Tij, ti u shërove. Ti u shërove. Kjo është tashmë në kohën e kaluar.

Zoti Jezu Krisht, gjatë vuajtjeve të Tij zëvendësuese...

.....dhe vdekjes së Tij në Golgotë, e ka blerë shërimin për çdo vdekatar në botë, përfshirë edhe çdo person që ende do të vijë në botë. Jezusi tashmë e ka paguar çmimin dhe, në sytë e Perëndisë, ti je tashmë i shëruar. Nga këndvështrimi i Perëndisë nuk ka më sëmundje. Ti je tashmë i shëruar. Çdo mëkatar, qoftë këtu brenda apo jashtë, kudo që të jesh, sa i përket Perëndisë, mëkatet e tua tashmë janë falur. Por nëse nuk e pranon këtë, nëse paraqitesh në praninë e Tij pa gjakun e Jezusit mbi ty si një bir apo bijë, je i dënuar kur të arrish atje: "Ditën që të hash prej tij, atë ditë do të vdesësh." (Zanafilla 2:15-17). Por ti nuk ke pse të vdesësh në këtë gjendje. Nuk është faji yt që je mëkatar, sepse ke lindur si i tillë (Psalmi 51:7; Romakëve 5:19). Por është faji yt nëse qëndron mëkatar, sepse nga këndvështrimi i Perëndisë, mëkati është tashmë i mbuluar. Ai nuk mund të shohë mëkatin. Ai është i drejtë dhe sovran. Perëndia nuk mund të shohë mëkatin. Ai është i shenjtë (1 Pjetrit 1:15-16). Por gjaku i Jezusit e pengon atë, si një parakolp në një makinë. Sa herë që mëkaton, parakolpi – Jezus Krishti – të ndalon përpara se mëkati të arrijë te Perëndia (1 Gjonit 2:2). A nuk ju vjen turp që e keni trajtuar kështu?

Ti nuk ke pse të jesh fitimtar, sepse Ai ka fituar tashmë (Romakëve 8:37). Gjëja e vetme që duhet të bësh është të qëndrosh në portën e armikut tënd (Zanafilla 22:16-17) dhe të thuash: "Kjo më përket mua. Kjo më përket. Perëndia ma ka dhënë, shpëtimin tim. Nëse e dëshiroj Frymën e Shenjtë, Perëndia ma ka dhënë. Premtimi është për mua, për fëmijët tanë dhe për të gjithë ata që janë larg, për aq sa do t'i thërrasë Zoti." (Veprat 2:37-41).

Tani, përpara se të vijë një fitore, duhet të ndodhë një betejë (2 Timoteut 4:7-8; 1 Timoteut 6:12). Dhe nëse nuk ka beteja, nuk ka as fitore (1 Gjonit 5:4). Prandaj, duhet të jemi mirënjohës për betejat dhe tundimet. Është Perëndia që na jep mundësinë për të pasur fitore. Oh, a nuk e bën kjo pak më të lehtë? Shih, beteja po vjen ndaj teje: dikush thotë diçka të keqe për ty, një sëmundje të kap. Ndoshta Perëndia të jep sprovë të lehta, që Ai të të shërojë dhe të tregojë hirin e Tij, për të të bërë të shohësh çfarë qëllimi ka Ai me to. Ai të do.

Një mëkatar mund të vijë ndoshta këtu te altari si një djalosh apo vajzë në moshën 14-vjeçare, dhe ata mund të të sjellin ushqimin këtu dhe ti do t'i lutesh Zotit deri sa të bëhesh 90 vjeç, e megjithatë nuk do të ishe i shpëtuar. Sepse së pari duhet të pranosh atë që Ai ka bërë për ty. Shih, ti vetë duhet ta pranosh. Kur ta kesh pranuar, atëherë Ai është Kryepriifti, Ndërmjetësi, Ai që ndërmjetëson sipas rrëfimit tënd, çfarë që ti beson (Hebrenjve 4:14-16).

Tani, e njëjta gjë vlen edhe për një dhunti (1 Korintasve 12:4-7). Duhet të heqësh dorë nga mendësia jote dhe pastaj të shohësh se çfarë të thotë Ai të bësh.

Unë shoh njerëz që ngjiten në platformë, kërcejnë lart e poshtë dhe bërtasin e thonë: “O vëlla Branham, unë kam gjithë besimin e botës.” Atëherë çfarë po bën këtu përpara? Shih, kjo është ndjenjë, jo besim.

Besimi i vërtetë nuk njih disfatë. Është tash më e bërë. Ka përfunduar. Perendia e ka thënë dhe kjo e mbyll çështjen, e shihni. “Perendia e ka thënë!” Tani, është e njëjta gjë çdo herë. Nëse ti me të vërtetë e beson, kjo e prek Atë.

E di që mënyra tradicionale është që njerëzit të thirren përpara te altari. Ne e bëjmë këtë dhe është plotësisht në rregull. Sot jemi aq të ngjeshur këtu brenda, rreth altarit, sa nuk mund ta bëjmë. Por po ju them, në ditët e apostujve thuhet: “Sa besuan (që e pranuan Fjalën e Tij si të vërtetë), u pagëzuan” (Veprat 2:37-41). Nëse me të vërtetë thellë në zemrën tënde...

Nuk mund t’ju thërrasim përpara te ky altar. Por bëjeni zemrën tuaj altar! Dhe pikërisht në zemrën tënde thuaj: “Zot Jezus, unë e besoj këtë.”

Kjo është gjithçka që ka. Nuk është ndjenjë, edhe pse ndjenjat e shoqërojnë. Ashtu siç kam thënë, pirja e duhanit dhe alkoolit nuk është mëkat, por është shenjë e mëkatit. Tregon se ti nuk beson. Por nëse me të vërtetë beson në zemrën tënde dhe e di që, aty ku je ulur, e pranon me gjithë zemër, atëherë diçka do të ndodhë, pikërisht aty. Do të ndodhë. Atëherë mund të qëndrosh si dëshmitar që diçka ka ndodhur.

Tani, kur thashë se nuk kemi nevojë të vijmë përpara dhe të vendosim duart mbi njerëzit — mbrëmjen e kaluar i vumë duart mbi ta. Por e vetmja gjë që duhet të kesh është besimi, dhe pastaj ta pranosh atë.

Nëpërmjet besimit e pranon, nëpërmjet besimit. Jo nëpërmjet ndonjë gjëje tjetër, dhe ti thua: "Po si mund të ndodhë tani?"

Nëse unë do të mund të ta shpjegoja se si do të ndodhë, atëherë nuk do të ishte më besim. Unë nuk e di se si do të ndodhë. Nuk e di, por besoj. Nuk e di se si Perendia e shpëton një mëkatar, por Ai e bën! Nuk e di se si Perendia i bën disa nga këto gjëra, por unë e pranoj. Ai, Ai i bën, dhe kjo është rruga. Sepse nuk mund ta shpjegoj. Nuk do të mund të shpjegohet kurrë. Askush nuk mund ta bëjë këtë. Sepse nëse ti e shpjegon, atëherë nuk është më besim.

Unë nuk mund ta kuptoj se si Perendia dhe Krishti mund të jenë i njëjti person, por ata ishin. Shkrimi e thotë këtë. Tani, ti nuk mund ta shpjegosh, por ata ishin. "Ati im është në mua. Nuk jam unë që i bëj veprat, por Ati im që është në mua. Nëse unë nuk i bëj veprat e Tij, kjo tregon se nuk jam nga Ai. Por nëse i bëj veprat e Tij, atëherë Ai dëshmon se unë jam nga Ai." (Gjoni 14,7-13).

Tani, është e njëjta gjë tani, saktësisht e njëjta. Ai është i njëjti dje, sot dhe përgjithmonë, nëse ti do ta besosh.

Nuk ke pse të gjunjëzohesh te altari, të përpiqesh fort dhe ta nxjerrësh me zor. Nuk ke pse të përsërisësh një fjalë herë pas here derisa të ngatërrohesh në të folur. E vetmja gjë që duhet të bësh, është të marrësh pjesë në Të, lirisht, në rrugën e përgatitur nga Perendia. Pa pompa, pa shtyrje, pa asgjë; thjesht merr prej Tij lirshëm. Asgjë që ti duhet të bësh; vetëm merr pjesë. Kjo është – vetëm beso. Kjo është gjithçka që mund të them për këtë. Asnjëherë nuk u desh të bënin diçka për këtë. Asnjëherë nuk u desh të gërmonin për të. Asnjëherë nuk u desh të gjunjëzoheshin dhe të thërrisnin tërë natën. Thjesht morën pjesë, shkëmbi u godit dhe u bë gati (Eksodi 17,1-7). Kjo është e vërtetë.

Shiko, gjëja e parë që duhet të bësh është të vish te ky burim. Duhet të vish te ky ujë (Gjoni 7,37-39) dhe ta kuptosh se nuk ka asgjë që mund të bësh. Është ajo që Ai ka bërë për ty. Nuk ke nevojë të gërmosh, nuk ke nevojë të pomposh, nuk ke nevojë të ndalosh këtë apo atë. E vetmja gjë që duhet të bësh, është të shkosh atje dhe të pish. Kjo është gjithçka. Nëse ke etje, pi! (Isaia 44,3-4).

...dhe unë nuk dua që ju ta humbni këtë. Nuk duhet ta humbni. Tani, thjesht me ëmbëlsi dhe përulësi, me gjithçka që ke në zemrën tënde, thellë brenda, pranoje menjëherë! Thuaj: "Zot Jezus, tani..."

....unë nuk dua që ju ta humbni. Nuk duhet ta humbni. Tani, thjesht butësisht dhe me përlësi, me gjithçka që është në zemrën tënde, thellë brenda teje, pranoje tani! Thuaj:

"Zot Jezus, pikërisht tani merr gjithçka që është brenda meje, që nuk është si Ti, dhe më ndihmo të heq dorë nga gjithë krenaria ime, gjithçka që është në mua, nxirre jashtë! Tërë ndotjen, gjithë mosbesimin që është në mua, unë e heq tani, Zot! E flak tani jashtë. Dhe le të zbresë mbi mua Fryma e Shenjtë e dashur e Perëndisë si një pëllumb. Unë dua të jetoj përgjithmonë, Zot, dhe dua që Ti të më ndihmosh tani. Ma jep tani."

Duaje, duaje, duaje Atë! Shiko çfarë ka bërë për ty. E bëri për dashuri. Dashuria sjell bindje. Dashuria sjell fejesën. Dashuria sjell martesën. Dhe kjo është ajo drejt së cilës po shkojmë – darka martesore e Qengjit. Unë e dëgjoj Shpëtimtarin tim që thërret, se Ai më do edhe mua. Edhe mua!

Me gjithë zemrën tënde, ndjeje tani diçka me të vërtetë të ëmbël duke hyrë në ty (Romakëve 5:3-5). Kjo është Fryma e Shenjtë!